

Cerkev za Zulmo

*Bog je morda želel,
da bi Zulma vedela več.*

Lucy Stevenson
cerkvene revije
(po resnični zgodbi)

»Iščite in boste našli.« (3 Nefi 14: 7)

Zulma se je usedla na eno od cerkvenih klopi in si poravnala krilo svoje šolske uniforme. Barvna svetloba je sijala skozi vitražna okna in v sprednjem delu kapele je stal križ.

Zulma je hodila v cerkve-no šolo, zato je z drugimi učenci dvakrat na dan

hodila na bogoslužje. Cerkev ji je bila všeč. Rada je imela Jezusa

in rada se je učila o njem.

Tiho je sedela, ko je duhovnik začel govoriti. Toda danes se je nekaj zdelo drugače. Nenadoma jo je v mislih in srcu prešinilo: *V svetu je več resnice.*

Zulma je namrščila obrvi. Več resnice? Kaj je to pomenilo?

Ponovno jo je prešinilo. *Obstaja še več resnice.*

Zulma je zamižala in se osredotočila na svoje občutke. V cerkvi se je naučila veliko dobrih stvari. Sedaj pa se je spraševala, ali kaj manjka. Morda obstaja več, kar Bog želi, da ve. A kako bi to lahko našla?

Kasneje je o svojih mislih povedala starejšemu bratu Albertu.

»Misliš, da tam zunaj obstaja še več resnice?« je vprašal Alberto.

Zulma je prikimala. »Želim se poučiti o drugih cerkvah,« je rekla.

»Prav,« je odgovoril Alberto. »S tabo bom šel!«

Več let sta Zulma in Alberto obiskovala različne cerkve. Po enem od cerkvenih bogoslužij je Alberto rekel: »Ta cerkev je učila dobre stvari.«

Zulma je soglašala, vendar sta še vedno čutila, da nekaj manjka, zato sta z iskanjem nadaljevala.

Tukaj je Zulma kot majhna deklica. Na desni je njena današnja fotografija z možem, starešino Walterjem F. Gonzálezom od sedemdesetih.

Nekega dne je Alberto pridirjal po stopnicah domov. »Našel sem cerkev, ki jo iščeva!« je rekel Alberto. Zulma je močno objel.

Na široko je odprla oči. »Kje? Kako?«

»Prijatelj je srečal nekaj misijonarjev iz Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni,« je rekel Alberto.

»Prisluhnil sem jim in verjamem temu, kar so učili!«

Zulma in Alberto sta bila tako srečna, da sta plesala po vsej hiši. Potem pa je Zulma izvedela slabo novico. Mama ni hotela, da bi se sestala z misijonarji. »Stara si komaj dvanajst let,« je rekla mama. »Premlada si.«

Ker je bil Alberto starejši, se je z misijonarji lahko sestajal še naprej. Nekaj tednov kasneje se je krstil.

Zulma je mammo vedno znova prosila, ali jo misijonarji lahko poučujejo. Mama je končno privolila.

Ko so misijonarji učili Zulmo, je v srcu začutila toplino. Eden od misijonarjev je imel težave s španščino, a to ni bilo pomembno. Pomembno je bilo, kako se je Zulma počutila. Ko je izvedela za Josepha Smitha in Mormonovo knjigo, je vedela, da je našla resnico, ki jo je iskala!

Hotela se je krstiti. Toda, kaj bo rekla mama? Ko je mama privolila, je bila Zulma presrečna! Na dan krsta se je vsa oblekla v belo. Vedela je, da jo ima Bog rad. Vedela je, da jo pozna. In vedela je, da ji je pomagal najti obnovljeno Cerkev! ●

